ECLI:LV:AT:2026:0219.C30572822.16.L

Lieta Nr. C30572822; SKC-180/2026

Civillietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2026. gada 19. februārī

Senatoru kolēģija šādā sastāvā: senatore referente Marika Senkāne, senatori Sanita Osipova un Kristīne Zīle

rīcības sēdē izskatījacivillietu /Nosaukums B/ prasībā pret /Persona B/ un /Persona A/ par tiesības atzīšanu vērst piedziņu uz dāvināto mantu sakarā ar /Persona B/ un /Persona A/kasācijas sūdzībām par Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 3. septembra spriedumu.

Senatoru kolēģija

konstatēja

Lai gan kasācijas sūdzības atbilst Civilprocesa likuma 450.–454. panta prasībām, senatoru kolēģijas ieskatā pastāv Civilprocesa likuma 464.[1] panta otrās daļas 2. punktā norādītais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību. Senatoru kolēģija, izvērtējot kasācijas sūdzībās minētos argumentus, secina, ka nav acīmredzama pamata uzskatīt, ka pārsūdzētajā spriedumā ietvertais lietas iznākums ir nepareizs un ka izskatāmajai lietai ir būtiska nozīme vienotas tiesu prakses nodrošināšanā vai tiesību tālākveidošanā.

Papildus senatoru kolēģija uzskata par lietderīgu uzsvērt šādus apstākļus.

Senātā konkrētā lieta ir skatīta jau iepriekš – sakarā ar /Nosaukums B/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2024. gada 11. decembra spriedumu. Kā redzams no 2025. gada 5. marta sprieduma lietā Nr. SKC-324/2025, Senāts nonācis pie atzinuma, ka izskatāmajā lietā apgabaltiesa Civillikuma 1927. pantā regulētajam kreditora prasījumam pareizi piemērojusi vispārējo desmit gadu noilguma termiņu. Atsaucoties uz tiesību doktrīnu un judikatūru, Senāts norādījis, ka ar dāvinātāja parādiem, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, Civillikuma 1927. panta izpratnē jāsaprot visi dāvinātāja parādi līdz apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināšanai zemesgrāmatā, nevis tikai tie parādi, kuri dāvinātājam bijuši līdz dāvinājuma līguma noslēgšanai. [..] Civillikuma 1927. pantā regulētā prasījuma noilgums sāk tecēt nevis ar apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināšanu zemesgrāmatā, bet gan ar dienu, kad iestājušies abi minētajā normā paredzētie priekšnoteikumi, proti, kad noskaidrojies, ka citas mantas neesības dēļ dāvinātājs nespēj izpildīt tādu saistību pret kreditoru, kura dāvinātājam bijusi līdz apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināšanai zemesgrāmatā [..], turklāt neatkarīgi no tā, pēc cik ilga laika kopš apdāvinātā īpašuma tiesības nostiprināšanas zemesgrāmatā dāvinātājam objektīvi šāda nespēja iestājusies (sk.*Senāta 2025. gada 5. marta sprieduma lietā Nr. SKC-324/2025, ECLI:LV:AT:2025:0305.C30572822.12.S, 10.3. punktu*).

Šādos apstākļos /Persona A/ un /Persona B/ kasācijas sūdzību argumentiem, kas vērsti uz Civillikuma 1927. pantā paredzēto priekšnoteikumu konstatēšanu, par ko Senāts izskatāmajā lietā jau ir izteicies, nav nozīmes.

Tāpat nav nozīmes abu atbildētāju kasācijas sūdzībās minētajiem argumentiem par 2009. gada 30. decembra Pārjaunojuma līguma tiesiskajām sekām. /Persona B/ parādsaistības, kuru dēļ izskatāmajā lietā lūgts vērst piedziņu uz /Persona A/ atdāvināto mantu – dzīvokļiem /Adrese B/ un /Adrese A/ – ir konstatētas ar likumīgā spēkā esošu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu lietā Nr. C30650018, /Persona B/ pilnībā atzīstot pret sevi celto prasību par parāda piedziņu 321 192,04 EUR apmērā, kas atbilst gan izskatāmajā lietā konstatētajiem parādsaistību rašanās pamatiem, gan precīzam to apmēram, ņemot vērā arī augstāk minēto Pārjaunojuma līgumu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 464. panta trešo daļu, 464.[1] panta otrās daļas 2. punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /Persona B/ un /Persona A/ kasācijas sūdzībām par Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 3. septembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore M. Senkāne Senatore S. Osipova Senatore K. Zīle